

עוברים מן ק"ש ותפלה כשממתינים עד שיזדמן להם. ועוד שלוקחין תפילין ממה שבא בידם ואין מקפידים אם הקשר של ראש הוא לפי מידתו או לא.

❖ סיפר הר"ר בנימין קויפמן: כשנעשה בר מצוה, נסע לבעלזא בכדי להניח תפילין אצל מרן מהרי"ד זי"ע, ביום לפני הבר מצוה נכנס אל הקודש בכדי לקבל את ברכת הקודש, אמר לו מרן מהרי"ד זי"ע: כתוב "ושמרתם את המצות", ואנו קוראים "ושמרתם את המצוות", ולכן לכל מקום שתלך תיקח עמך את התפילין לשמירה. והראיה, שהרי דודך החסיד ר' מאיר פויגל ז"ל, נוסע הרבה עבור מסחר, ומתאכסן בבית אביך, ותמיד מביא עמו את התפילין שלו, ואילו את הטלית הוא לוקח בהשאלה מאביך.

לאחר מכן ברכו מרן זי"ע בברכת: וכל אשר יעשה יצליח, וביום הבר מצוה הניח לו מרן זי"ע תפילין.

יג. שונות

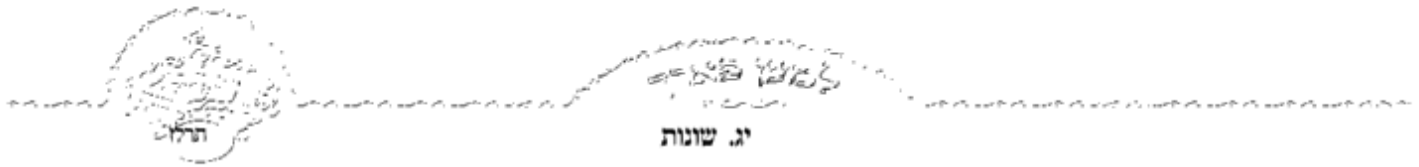
❖ סיפר הגאון ר' משה שיינערט שליט"א, שמרן מהר"א זי"ע התבטא פעם ואמר: בעת ביאת המשיח יצטרכו להרבה סופרים שיכתבו עבור כל אלו שלא הניחו תפילין דר"ת, וכל הגבאים, כולל הגבאי הרה"ח ר' שלום פויגל ז"ל, ילכו לכתוב פרשיות של תפילין, ואם כן מי יישאר לשמש אותם? וסיים שהמשמש הרה"ג ר' אריה לרמן ז"ל היה משב"ק חביב ונאמן למרן מהר"א זי"ע, וכן היה לומד בחברותא עם יבדלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, נפטר בחול המועד סוכות, ודאי יישאר לשמשני...

❖ סיפר הרב יוסף אייכלר ז"ל שהיה משב"ק אצל מרן מיד לאחר שהגיע לא"י: ידוע שמרן מהר"א זי"ע היה נוהג בהנהגת פרישות נוראה וכמעט שלא היה אוכל מאומה. פעם

בא האדון עם משרתיו אצל סוכן איש הבית לאמור לו, מה זה, מי הוא זה תוך חדר פלוני. אמר לו: איזה משוגע בא אצלנו והסגרנו אותו שמה, אמר לו: לא כן הוא הדרך, כי מכירו אני לשעבר, פיתחו הפתח. ועל פי דיבורו היו מוכרחים לפתוח הדלת, ואיש הלזה הראה לפרץ את אשר שמה, וניצול מידם, והשיבו לו לרוצח גמולו בראשו על אשר שפך דם האנשים.

אחר כך נסע איש הלז אצל הבעש"ט זלה"ה והחזיק לו טובה, אמר לו הבעש"ט זלה"ה כי הנוסע לדרך ייקח עמו ארבעה דברים אלו אשר רמזיים בתורת ה': תכין לך הדרך, הוא: תפילין, ככר, יי"ש, נר, שהיוצא לדרך ייקח עמו ד' דברים הללו.

כן יאיר ה' פניו אלינו ועל כל ישראל, אמן.

יג. שונות

אחת לאחר שביקרו אחד הרופאים שהיה ירא שמים, צוה עליו הרופא שישתדל בכל יום לאכול עוגה מיוחדת, והרופא הוסיף ואמר שחייב גמור מן התורה לאכול כל יום עוגה זו. באי הבית אפו עבור מרן זי"ע עוגה כזו כפי הוראות הרופא, אך כאשר הגישו זאת לפניו, פנה לאחד מבחורי הישיבה, ואמר לו שעושה אותו שליח שיאכל העוגה במקומו, ואל הנאספים פנה ואמר: עדים אתם שעשיתי כמו שציווני הרופא...

הרה"ח ר' יוסף אייכלר ז"ל ששימש אז בקודש, חרד מאוד לבריאותו של מרן זי"ע, והחליט שיש לבטל את מנהג ה"שליחות" באכילה ושתיה, עד שעלה בדעתו רעיון. הוא ביקש מאחד הבחורים, שלפנות ערב ישאלנו בקול רם לשמוע אזניו הטהורות של מרן זי"ע, האם כבר הניח תפילין היום. לפנות ערב, נגש אליו הבחור כמסוכם, ושאל אותו בקול רם: יוסל, הנחת כבר תפילין היום? השיב לו יוסל בקול: עשיתי שליח להנחת תפילין במקומי...

כאשר שמע זאת מרן זי"ע, נחרד והזדעזע עד מאוד איך שגרם ליהודי להימנע מהנחת תפילין, ומיד אמר לו: יוסל, אין שליחות לא באכילה ולא בהנחת תפילין. ומרן זי"ע ביקש מיד שיביאו לו מאותה עוגה, ובירך וטעם קצת...

